

Αναφέρθηκε ήδη ότι ο Αιήτης έστειλε Κόλχους να καταδιώξουν τους Αργοναύτες και να του φέρουν πίσω τη Μήδεια και το χρυσόμαλλο δέρας αλλιώς να μην επιστρέψουν. Αναφέρθηκε και ότι τους σταμάτησε η θεά Ήρα. Δεν σταμάτησαν όμως. Συνέχισαν την καταδίωξη και κάποια στιγμή, έφτασαν κι αυτοί στο νησί των Φαιάκων. Βρήκαν τους Αργοναύτες να φιλοξενοούνται από τον βασιλιά Αλκίνοο και την βασίλισσα Αρήτη, είδαν και τη Μήδεια. Ζήτησαν ακρόαση από τον βασιλιά και του εξήγησαν τα όσα είχαν συμβεί στην πατρίδα τους. Και απαίτησαν να τους επιστραφεί η Μήδεια.

Ο Αλκίνοος βρέθηκε σε δίλημμα. Οι Κόλχοι έμοιαζαν να έχουν το δικίο με το μέρος τους. Αλλά και οι Αργοναύτες ήταν φιλοξενούμενοι του. Πώς μπορούσε να τους προδώσει, έπειτα μάλιστα κι από τις τόσες περιπέτειες που είχαν περάσει ώσπου να φτάσουν στο νησί του; Το κουβέντιασε με την γυναίκα του, την βασίλισσα Αρήτη, και κατέληξε σε μια μάλλον δίκαιη απόφαση: Αν ο Ιάσοντας είχε σμίξει με την Μήδεια, τα πράγματα θα έμεναν ως είχαν. Αν όχι, η Μήδεια θα επιστρεφόταν στους Κόλχους να την πάνε στον Αιήτη.

Είτε επειδή η Αρήτη είχε συμπαθήσει την Μήδεια είτε επειδή αυτή προσέπεσε στα πόδια της γυναίκας του Αλκίνοου ζητώντας της προστασία, η βασίλισσα ειδοποίησε το ζευγάρι. Αμέσως ο Ιάσοντας και η Μήδεια πήγαν στην σπηλιά της Μάκριδας όπου παντρεύτηκαν. Μάκριδα ήταν το όνομα της κόρης του Αρισταίου που έτρεφε στην Εύβοια τον Διόνυσο με μέλι ώσπου εκδιώχτηκε από την Ήρα και με το θεικό μωρό κατέφυγε στο νησί των Φαιάκων που από τότε ονομάστηκε Μάκρη.

Μετά τον γάμο, η σπηλιά αφιερώθηκε στη Μήδεια ως ιερό της. Η ίδια η Αρήτη έστρωσε το νυφικό τους κρεβάτι. Το πρωί, ο Αλκίνοος βρέθηκε μπροστά σε τετελεσμένο γεγονός. Οι Κόλχοι δεν είχαν καμιά τύχη. Κάποιοι από αυτούς έφυγαν και, μια που ο Αιήτης τους είχε απαγορεύσει να επιστρέψουν στην Κολχίδα με άδεια χέρια, εγκαταστάθηκαν στις ακτές της Ιλλυρίας και σε κάποια νησάκια. Αυτά είναι που ονομάστηκαν Αψυρτίδες. Οι λοιποί πήραν την άδεια από τον Αλκίνοο να μείνουν μόνιμα στο νησί του.

Ο Ιάσοντας και η Μήδεια δημιούργησαν στο νησί των Φαιάκων διάφορα ιερά και ίδρυσαν θυσίες που οι κατοπινοί νησιώτες επαναλάμβαναν κάθε χρόνο. Η Αργώ απέπλευσε έχοντας μαζί της, εκτός από τα δώρα του βασιλιά, και δώδεκα δούλες, δώρο της Αρήτης στην Μήδεια.

(τελευταία επεξεργασία, 3 Νοεμβρίου 2021)